www.aminnews.ir amine.mardom@yahoo.com @aminnewspaper
مرامنامه اخلاقی روزنامه نگاران روزنامه امین در سایت روزنامه

روزنامه سراسری سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: میرایوب پیرایش قهوه چی
نشانی دفتر تبریز: خیابان امام خمینی(ره) - کلانتر کوچه - کوچه ششم پلاک ٦١ - طبقه اول
تلفن: ٣٣٣٥٢٧٧٤ (٠٤١) و ٣٣٣٥٢٧٧٩ (٠٤١)

تلفکس: ٣٣٣٥٢٧٥١ (٠٤١)
آدرس پست الکترونیکی: amine.mardom@yahoo.com
نشانی دفتر تهران: خیابان کارگر - نرسیده به چهارراه لشکر روبروی ساختمان پست - پلاک ٨٥١ طبقه سوم - واحد ٦
تلفن: ٦٦٤٩٤٣١٨ (٠٢١) و ٦٦٤٩٤٣٩١ (٠٢١)
چاپ: چاپ سبز

دوشنبه ۲۶ مرداد ۱۴۰۵ / ۴ ربیع الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 17 August ۲۰۲۶ / شماره ۷۲۸۹ / سال بیست و نهم

PDF Compressor Free Version

قراردادهای میلیاردی بدون زمین تمرین؛

میلیونرهای زاغه‌نشین!

*ایمان گودرزی؛

استادیوم اختصاصی در فوتبال مدرن دیگر یک نماد تجمل یا پرستیژ نیست؛ یک دارایی اقتصادی و یکی از مهم‌ترین پایه‌های درآمدزایی باشگاه‌هاست. با این حال، حتی بزرگ‌ترین و پرهوادارترین باشگاه‌های ایران همچنان از داشتن ورزشگاه اختصاصی محروم‌اند؛ مشکلی که ریشه آن را باید در اقتصاد بیمار فوتبال، ساختار دولتی و خصولتی، سوءمدیریت و نبود امنیت سرمایه‌گذاری جست‌وجو کرد. در فوتبال حرفه‌ای امروز، ورزشگاه تنها محلی برای برگزاری مسابقه نیست. یک استادیوم مدرن می‌تواند از مسیر بلیت‌فروشی، حق نامگذاری، تبلیغات محیطی، فروشگاه، موزه، رستوران‌ها و فضاهای تجاری، میزبانی رویدادهای مختلف و حتی اجاره مجموعه برای برنامه‌های غیرورزشی، درآمدی مستمر برای باشگاه ایجاد کند. به همین دلیل، باشگاه‌های بزرگ دنیا ورزشگاه را نه یک هزینه، بلکه یک دارایی مولد می‌دانند. اما در فوتبال ایران، حتی باشگاه‌هایی با میلیون‌ها هوادار و گردش مالی بالا، هنوز مالک یک ورزشگاه اختصاصی نیستند. استقلال و پرسپولیس سال‌هاست درگیر استفاده از ورزشگاه‌های دولتی هستند و بخش زیادی از باشگاه‌های دیگر نیز شرایط مشابهی دارند. پرسش اینجاست که چرا این وضعیت تغییر نمی‌کند؟

بحران مالی؛ وقتی پول باشگاه صرف امروز می‌شود

اولین مانع، وضعیت مالی باشگاه‌هاست. بسیاری از باشگاه‌های ایرانی با بدهی‌های انباشته، پرونده‌های حقوقی، مطالبات بازیکنان و مربیان و هزینه‌های سنگین جاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در چنین شرایطی، صحبت از ساخت یک ورزشگاه چند هزار میلیارد تومانی بیشتر شبیه رؤیاست. ساخت یک ورزشگاه استاندارد، علاوه بر سرمایه اولیه بسیار سنگین، به منابع مالی پایدار برای نگهداری و بهره‌برداری نیاز دارد. هزینه چمن، نورپردازی، تأسیسات، صندلی‌ها، سیستم‌های امنیتی، فناوری فروش بلیت و تعمیرات دوره‌ای نیز پس از افتتاح ادامه پیدا می‌کند. مشکل بزرگ‌تر اما مدل درآمدی فوتبال ایران است. بخش عمده منابع باشگاه‌ها همچنان از مالکان دولتی، شبه‌دولتی یا صنایع بزرگ تأمین می‌شود. وقتی هزینه‌های یک باشگاه از بودجه سالانه تأمین شود، مدیران معمولاً انگیزه کمتری برای ایجاد یک دارایی بلندمدت دارند؛ چرا که اولویت اصلی، پرداخت هزینه‌های همین فصل است.

باشگاه بدون مالکیت، ورزشگاه بدون سرمایه‌گذاری

مشکل بعدی به ساختار مالکیت بازمی‌گردد. در فوتبال ایران، مالک باشگاه و مالک ورزشگاه معمولاً یک مجموعه نیستند. باشگاه از یک ورزشگاه استفاده می‌کند، اما اختیار کامل توسعه و بهره‌برداری اقتصادی از آن را ندارد. این وضعیت یک دور باطل ایجاد کرده است. باشگاه چون مالک نیست، انگیزه کافی برای سرمایه‌گذاری ندارد و دولت یا نهاد مالک نیز به دلیل محدودیت منابع، توان نوسازی و توسعه ورزشگاه را ندارد. طرح واگذاری بلندمدت ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها سال‌هاست مطرح می‌شود، اما در عمل به یک سیاست فراگیر تبدیل نشده است. حتی وقتی صحبت از واگذاری ۲۰ یا ۳۰ ساله یک مجموعه ورزشی می‌شود، پرسش‌های مهمی درباره مالکیت، نحوه سرمایه‌گذاری، حقوق بهره‌برداری و امنیت سرمایه مطرح می‌شود. سرمایه‌گذار زمانی حاضر است میلیاردها تومان در یک پروژه هزینه کند که مطمئن باشد در سال‌های آینده امکان بهره‌برداری و بازگشت سرمایه را خواهد داشت. نبود چنین تضمینی، یکی از مهم‌ترین دلایل فرار سرمایه از حوزه زیرساخت‌های ورزشی است.

مدیری که فقط به پایان فصل فکر می‌کند

سوءمدیریت نیز بخش مهمی از این معادله است. مدیران باشگاه‌های ایرانی معمولاً ثبات شغلی بلندمدت ندارند. مدیری که نمی‌داند شش ماه یا یک سال دیگر همچنان در جایگاه خود خواهد بود، طبیعی است که به پروژه‌ای ده‌ساله فکر نکند. در چنین ساختاری، موفقیت مدیر بیشتر با نتیجه مسابقه بعدی، خرید بازیکن جدید یا جذب مربی سرشناس سنجیده می‌شود تا ایجاد یک دارایی ماندگار. به همین دلیل، بخش قابل توجهی از منابع باشگاه‌ها صرف نقل‌وانتقالات، قرارداد بازیکنان و مربیان و پرداخت بدهی‌های فوری می‌شود. این هزینه‌ها البته برای ادامه فعالیت تیم ضروری هستند، اما مشکل زمانی شکل می‌گیرد که تقریباً تمام منابع در همین بخش مصرف شوند و سهم زیرساخت نزدیک به صفر باقی بماند. ورزشگاه اختصاصی برخلاف قرارداد یک بازیکن، در پایان فصل از بین نمی‌رود. ارزش آن می‌تواند سال‌به‌سال افزایش پیدا کند و در عین حال، درآمد ایجاد کند. اما برای رسیدن به این نقطه، مدیر باید نگاهش را از فصل جاری به دهه آینده تغییر دهد.

چرخه‌ای که باید شکسته شود

فقدان ورزشگاه اختصاصی فقط یک مشکل زیرساختی نیست؛ بخشی از یک چرخه اقتصادی معیوب است. باشگاه ورزشگاه اختصاصی ندارد، بنابراین بخشی از درآمدهای بالقوه خود را از دست می‌دهد. درآمد پایین‌تر باعث وابستگی بیشتر به بودجه مالک می‌شود. وابستگی به بودجه نیز انگیزه ایجاد دارایی مستقل را کاهش می‌دهد و دوباره باشگاه به همان نقطه اول بازمی‌گردد. این چرخه در نهایت باشگاه‌هایی را تولید می‌کند که با وجود هواداران میلیونی، برندهای شناخته‌شده و ظرفیت اقتصادی بالا، همچنان برای تأمین هزینه‌های جاری خود به منابع بیرونی وابسته‌اند. در این میان، وضعیت ورزشگاه آزادی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. ورزشگاهی که برای دهه‌ها مهم‌ترین مرکز فوتبال ایران بوده، امروز با مشکلات فرسودگی و نیاز به بازسازی جدی مواجه است. ورزشگاه‌های جایگزین نیز در بسیاری از موارد استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات حرفه‌ای را ندارند. بنابراین مسئله فوتبال ایران فقط «نداشتن استادیوم» نیست؛ مشکل اصلی، نداشتن مدل اقتصادی برای مالکیت، توسعه و بهره‌برداری از استادیوم است.

راه خروج چیست؟

راه‌حل، صرفاً ساخت یک ورزشگاه جدید نیست. فوتبال ایران پیش از هر چیز به تغییر مدل حکمرانی نیاز دارد. واگذاری واقعی مالکیت یا حق بهره‌برداری بلندمدت، خصوصی‌سازی بر اساس اهلیت، ایجاد امنیت حقوقی برای سرمایه‌گذار، الزام باشگاه‌ها به ایجاد زیرساخت و تدوین استانداردهای روشن برای صدور مجوز حرفه‌ای می‌تواند مسیر تازه‌ای ایجاد کند. همچنین باید نگاه مدیران از باشگاه به‌عنوان یک تیم فوتبال به باشگاه به‌عنوان یک بنگاه اقتصادی ورزشی تغییر کند. باشگاه حرفه‌ای باید بتواند دارایی ایجاد کند، درآمد مستقل داشته باشد و ارزش برند خود را افزایش دهد. در نهایت، استادیوم اختصاصی فقط محل برگزاری مسابقه نیست؛ کارخانه درآمدزایی باشگاه است. تا زمانی که باشگاه‌های ایرانی مصرف‌کننده بودجه‌های سالانه باشند و نه مالک یا بهره‌بردار دارایی‌های مولد، رؤیای ورزشگاه اختصاصی همچنان دور از دسترس خواهد بود. فوتبال ایران هوادار، سابقه و ظرفیت اقتصادی لازم برای تبدیل شدن به یک صنعت بزرگ را دارد؛ اما بدون زیرساخت و مدل اقتصادی پایدار، این ظرفیت همچنان در چرخه‌ای از بدهی، وابستگی، هزینه‌های کوتاه‌مدت و فرسودگی زیرساخت‌ها هدر خواهد رفت.

پیاتزا و آخرین فرصت برای جبران؛

ایران در جست‌وجوی قهرمانی آسیا و المپیک

تیم ملی والیبال ایران پس از عملکرد ضعیف در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶، روز پنجشنبه راهی روسیه می‌شود تا با برگزاری چند دیدار تدارکاتی، برای قهرمانی آسیا و کسب سهمیه المپیک آماده شود.

تیم ملی والیبال ایران بعد از پشت سر گذاشتن یک لیگ ملت‌های ضعیف، حالا خودش را برای یکی از مهم‌ترین مسابقه آماده می‌کند؛ جایی که دیگر فرصت زیادی برای آزمون و خطا وجود ندارد. ملی‌پوشان در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ تنها سه برد به دست آوردند و با ۹ شکست در رده پانزدهم قرار گرفتند؛ نتیجه‌ای که با انتظارات از تیم ایران فاصله زیادی داشت.

حالا شاگردان روبرتو پیاتزا باید خیلی زود این نتیجه را فراموش کنند و آماده مسابقات مهم‌تری شوند. تیم ملی روز پنجشنبه راهی روسیه می‌شود تا در اردوی تدارکاتی این کشور حضور پیدا کند و در تورنمنت بین‌المللی اوفا مقابل روسیه، کوبا و بلاروس قرار بگیرد. بعد از این مسابقات هم دو دیدار دوستانه با تیم دینامو خواهد داشت.

این اردو برای تیم ملی فقط چند بازی تدارکاتی نیست. ایران بعد از لیگ ملت‌ها نیاز دارد بیشتر بازی کند و مقابل حریفان قدرتمند قرار بگیرد تا نقاط ضعفش مشخص شود. حالا این فرصت در روسیه فراهم شده است؛ سه بازی مقابل تیم‌های ملی و دو بازی با یک تیم باشگاهی که می‌تواند به پیاتزا برای رسیدن به ترکیب اصلی کمک کند. به‌خصوص دیدار با روسیه می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد. روس‌ها خودشان برای آماده‌سازی جدی‌تر شده‌اند و حضور کوبا و بلاروس هم باعث می‌شود ایران در مدت کوتاهی با چند سبک متفاوت روبه‌رو شود. چنین مسابقاتی می‌تواند خیلی بهتر از تمرین، وضعیت واقعی تیم را نشان دهد و مشخص کند پیاتزا برای قهرمانی آسیا روی چه ترکیبی باید حساب کند.

نکته مهم این است که ترکیب تیم ملی تغییر چندانی نکرده و همان بازیکنانی که در لیگ ملت‌ها حضور داشتند، حالا باید در روسیه و سپس در قهرمانی آسیا به میدان بروند. بنابراین پیاتزا فرصت چندانی برای تغییرات اساسی ندارد و بیشتر باید روی برطرف کردن مشکلات همین تیم کار کند؛ به‌خصوص در بخش قدرتی‌زن‌ها که یکی از نقاطی است که نیاز به ترمیم دارد.

از طرف دیگر، زمان هم به نفع تیم ملی نیست. بعد از اردوی روسیه، مسابقات قهرمانی آسیا در فوکوئوکا ژاپن از راه می‌رسد؛ رقابتی که این بار فقط برای کسب عنوان قهرمانی قاره اهمیت ندارد. سهمیه المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس در این مسابقات توزیع می‌شود و ایران نمی‌تواند این فرصت را به سادگی از دست بدهد.

اردوی روسیه می‌تواند آخرین فرصت جدی پیاتزا برای آماده کردن تیمش باشد. او باید از این پنج مسابقه استفاده کند تا ترکیب اصلی را پیدا کند، هماهنگی بازیکنان را بالا ببرد و مشکلاتی را که در لیگ ملت‌ها دیده شد، تا حد ممکن برطرف کند. از این به بعد دیگر بهانه‌هایی مثل کمبود بازی تدارکاتی یا ناهماهنگی نمی‌تواند پاسخ مناسبی برای یک نتیجه ضعیف باشد. تیم ملی فرصت بازی با چند حریف قدرتمند را در اختیار دارد و بعد از آن هم وارد مهم‌ترین مسابقه سال می‌شود.

قهرمانی آسیا ۲۰۲۶ برای والیبال ایران فقط یک مسابقه برای کسب عنوان قاره‌ای نیست.توزیع سهمیه المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس در این رقابت‌ها اهمیت آن را چند برابر کرده و ایران بعد از غیبت در المپیک پاریس، حالا فرصت دارد با قهرمانی در ژاپن یک قدم مهم برای بازگشت به بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان بردارد. البته مسیر رسیدن به این هدف ساده نیست و مهم‌ترین رقیب ایران در این راه، ژاپن است؛ تیمی که در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ یکی از بهترین چهره‌های خود در سال‌های اخیر را به نمایش گذاشت و مرحله مقدماتی را با اقتدار در صدر جدول به پایان رساند.

ژاپن در قهرمانی آسیا جدی‌ترین رقیب ایران خواهد بود؛ تیمی که در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ نشان داد با اقتدار حضور پیدا کرده و دور مقدماتی را با ۱۲ برد از ۱۲ مسابقه و بدون شکست در صدر جدول به پایان رساند. ایران هم در لیگ ملت‌ها فرصت رویارویی با این تیم را داشت؛ مسابقه‌ای که در آن ژاپن دو ست نخست را برد، اما ملی‌پوشان با بازگشت به‌موقع، ست‌های سوم و چهارم را از آن خود کردند تا کار به ست پنجم کشیده شود. در نهایت ژاپن ۱۵ بر ۱۲ برنده شد و ایران با نتیجه ۳ بر ۲ شکست خورد. همین بازی نشان داد که اگرچه ایران توان رقابت با ژاپن را دارد، اما برای بردن چنین حریفی باید در جزئیات و لحظات حساس مسابقه عملکرد بهتری داشته باشد.

حالا پیاتزا باید از فرصت باقی‌مانده بهترین استفاده را ببرد. ترکیب تیم ملی تغییر زیادی نکرده و بنابراین قرار نیست در فاصله کوتاه تا قهرمانی آسیا، تیمی کاملاً متفاوت ساخته شود؛ بلکه باید همین تیمی که در لیگ ملت‌ها داشت، نقاط ضعفش را برطرف و هماهنگ‌تر راهی ژاپن کند. اهمیت بازی تدارکاتی روسیه هم به این خاطر است که به سرمربی و بازیکنان فرصت دهند پیش از رسیدن به مسابقات اصلی، ترکیب و شرایط تیم را بهتر کنند.

شاگردان پیاتزا در مسابقات قهرماتی آسیا دیگر جایی برای آزمون و خطا ندارند. ایران برای قهرمانی آسیا باید از سد رقبایی مثل ژاپن عبور کند و این بار علاوه بر جام، یک هدف بزرگ‌تر هم پیش روی تیم ملی است؛ المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس. بعد از غیبت در پاریس، والیبال ایران نمی‌خواهد یک بار دیگر از المپیک دور بماند و به همین دلیل قهرمانی آسیا می‌تواند نقطه مهمی در مسیر بازگشت به این رقابت‌ها باشد. پیاتزا حالا فرصت دارد با همین ترکیب، تیمی بسازد که هم نتیجه ضعیف لیگ ملت‌ها را جبران کند و هم در مهم‌ترین میدان سال، برای قهرمانی آسیا و رسیدن به المپیک بجنگد.

ذکر روز دوشنبه

یا قاضی الحاجات ای برآورنده حاجت‌ها

رخدادهای تاریخی امروز

- آغاز بازگشت آزادگان سلحشور از بند رژیم بعثی پس از سال‌ها اسارت (۱۳۶۹ ش)
- بیرون آمدن پیامبر اسلام از غار ثور پس از سه شبانه روز و حرکت به سوی مدینه (۱ق)
- تسخیر شهر تاریخی نیشابور توسط نیروهای اسلام (۴۲ ق)
- مرگ "اونوره دو بالْزاکْ" نویسنده و داستان سرای بزرگ فرانسوی (۱۸۵۰م)
- کشف دومین قمر مریخ با نام "دیموس" توسط "آزاف هال" امریکایی (۱۸۷۷م)

استفتائات رهبری

کسی که سلام نماز را فراموش کرده، چه وظیفه ای دارد؟

اگر هنگامی به یاد بیاورد که صورت نماز به هم نخورده و کاری هم که عمدی و سهوی آن، نماز را باطل می کند (مانند پشت کردن به قبله) انجام نداده باشد؛ باید سلام نماز را بگوید و نمازش صحیح است اما اگر کاری که عمدی و سهوی آن نماز را باطل می کند، انجام داده باشد، لازم نیست سلام را بگوید و نمازش صحیح است.

حدیث روز

امام علی علیه السلام

اِستَشِرْ عَدُوَّکَ العاقِلَ ، و احذَرْ رَأیَ صَدیقِکَ الجاهِلِ.

با دشمن دانایِ خود مشورت کن و از نظر دوستِ نادان خود بپرهیز.

داستان دنباله دار

◆ ساغر قسمت دوم سعیده پیرایش ◆

و واقعاً هم دوخت؛ کت‌وشلواری کوچک، از همان رنگ و همان جنس پارچه‌ی پدر، با پیراهن سفید و کراواتی باریک که با دقت برایش انتخاب کردند. وقتی کت را پوشید، مقابل آینه‌ی قدی ایستاد. سعی کرد قدش را بلندتر نشان دهد؛ درست مثل کمال، صاف و محکم ایستاد. با انگشت‌های کوچکش کراوات را مرتب کرد و چند بار با همان نگاهِ جدی و متفکر، در آینه خودش را برانداز کرد. برقِ ذوق در چشم‌هایش بود، اما سعی می‌کرد با لبخندِ ظریفی که به لب داشت، آن هیجانِ کودکانه‌اش را پشتِ چهره‌ای موقر پنهان کند؛ حالا دیگر او هم، مثل بزرگ‌ترها، مسئولیت مهمی بر عهده داشت.

کمال پشت سرش ایستاده بود؛ قامتِ بلندش در آینه‌ی قدی مغازه، سایه‌ای امن روی شانه‌های کوچکِ محمد انداخته بود. هر دو در سکوت، خود را برانداز می‌کردند. احسان که به پیشخوان تکیه زده بود، از دیدن آن شباهتِ رفتاریِ ناخودآگاه، خنده‌اش گرفت؛ چطور مردیِ چهل‌ساله با پسری هفت‌ساله، در نحوه‌ی ایستادن و گره کردنِ ابروها، این‌قدر یکی بودند.

روز بعد روز خرید طلا بود، همه متفق‌القول بودند که ساغر و کمال باید تنها به بازار بروند.

بازار، همان بازار سرپوشیده‌ی قدیمی، سقفی بلند داشت که در امتدادش، با فاصله‌های منظم، سوراخ‌های نورگیر باز شده بود؛ دایره‌هایی که از میانشان رشته‌های نور تا کف زمین می‌ریخت و گردِ ریز هوا را روشن می‌کرد. کف بازار تازه آب‌پاشی شده بود؛ گرد و خاک به زمین چسبیده بود و روی آسفالت قدیمی برق مرطوبی دیده می‌شد، آسفالتی که سال‌ها عمر کرده بود اما چاله‌ای در آن نبود.

راهرو باریک بود و مغازه‌ها چنان نزدیک هم بودند که وقتی دو نفر کنار هم می‌ایستادند راه تقریباً بند می‌آمد.

دو طرف راه، مغازه‌های طلافروشی ردیف شده بودند؛ هر کدام با ویترین‌های مربعیِ چوبی- شیشه‌ای که کمی جلوتر از فضای مغازه قرار داشت. داخل ویترین‌ها، چراغ‌های زرد می‌سوخت و روی طلاها نوری گرم و براق می‌پاشید که چشم را به خود می‌کشید.

ساغر در تمام مسیر ساکت بود؛ خجالت در گونه‌هایش پیدا بود و هر وقت کمال چیزی می‌پرسید با لبخند کوچکی که از شرم می‌نشست و زود هم محو می‌شد جواب می‌داد.

کمال با آرامش در کنارش حرکت می‌کرد؛ هر جا جمعیت مقابل ویترین‌ها متراکم‌تر می‌شد، طوری می‌ایستاد که ساغر در حصار امنِ او بماند، یا راه را چنان باز می‌کرد که ساغر مجبور نباشد شانه‌به‌شانه‌ی غریبه‌ها عبور کند. تمام توجهش بی‌صدا به او بود.

اول سراغ حلقه‌ها رفتند. سینی‌های مخمل تیره، پر از حلقه‌هایی بود که نور زردِ لامپ‌های بالای ویترین را توی چشم می‌پاشیدند. چند مغازه را گشتند. کمال پیشنهاد داد دو حلقه طلا بگیرند که ساغر بتواند هر دو را دستش کند، اما ساغر نخواست. دلش می‌خواست این نشان، پیوندِ همیشگی‌شان باشد. برای کمال حلقه‌ای از تیتانیوم انتخاب کردند؛ ساده، محکم و بی‌زرق‌وبرق. برای ساغر هم حلقه‌ای با همان طرح انتخاب شد؛ یکی خنک و استوار، و دیگری گرم و صیقلی.

ادامه دارد

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر آراء صادره هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی اهر تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضی و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک محل تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مرجع قضایی ذیصلاح تقدیم و گواهی طرح دعوی را به این اداره تسلیم نمایند. در غیر اینصورت این اداره برابر مقررات به وظایف قانونی خود عمل خواهد نمود.

آگهی از پلاک ۲۶ اصلی واقع در قریه هلان بخش ۳۶ تبریز

۱- آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۱۰۸/۱۳ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

۲ -آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۳٤٦۳/۵۸ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

۳ - آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۰۷۷/٤۰ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

٤ -آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۸٦۹/٦۸ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

۵ - آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱٦۳۳/۳۰ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

٦ - آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۵۷۵/۳۳ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

۷ - آقای مصطفی طوماری همراهلو فرزند ملک در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۷۳۳/۷۰ متر مربع ابتیاعی از اسرافیل طوماری

۸- آقای ناصر خانمحمدی فرزند ایوب در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۷۳۹/۷۵ متر مربع ابتیاعی از ایوب خانمحمدی

۹- آقای ناصر خانمحمدی فرزند ایوب در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۸۳۰/٦۱ متر مربع ابتیاعی از ایوب خانمحمدی

۱۰- آقایان ناصر و اصغر خانمحمدی فرزنده ایوب در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۳۹/٦۰ متر مربع ابتیاعی از ایوب خانمحمدی

۱۱- آقای قربانعلی خان محمدی فرزند ایوب در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ٦۹۰/۸٦ متر مربع ابتیاعی از ایوب خانمحمدی

بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. انتشار نوبت اول : ۱٤۰۵/۵/۲٦ انتشار نوبت دوم : ۱٤۰۵/۰٦/۱۰ شناسه آگهی: ۲۲۵۲۵۲۱

ابراهیم نوری- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک اهر

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
بر ابر رای شماره ۱۳۶۰ ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۰۴۸۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۴/۲۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لواسانات تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای همایون اسحیان به شناسنامه شماره ۲۰ کد ملی ۰۴۵۳۰۴۵۸۲۰ صادره شمیرانات فرزند عیسی در شش دانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۶/۷۵ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۸۹ فرعی از ۳۵ اصلی واقع در قریه کند علیا بخش ۱۱ تهران حوزه ثبت ملک لواسانات انتقال مع الواسطه ملک از وراث خانم کبری سجودی (فرزند عبدالوهاب) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : دوشنبه ۱۴۰۵/۵/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم : سه شنبه ۱۴۰۵/۶/۱۰
۱۳۱۲۳ / م الف نصرالله رادپور -رئیس اداره ثبت اسناد و املاک لواسانات